

**Cumhuriyet Halk Partisi yeni
Seri Temsil Yayıni**

CUMHURİYET HALK PARTİSİ
YENİ SERİ TEMSİL YAYINI

No. 32

1 — Şüphe	Avni Dilligil
2 — Geçimsizlik	Kemal Emin Bora
3 — Erkek kukla	Şevket Bilgisel
4 — Kavgasız saadet	Avni Candar
5 — Para delisi	Yunus Nüzhet Unat
6 — 30 Ağustos	Avni Candar
7 — Ceza hâkimî	İlhan Tarus
8 — Saadet perdesi	Kemal Emin Bora
9 — Yalnız adam	Suad Salih Asral
10 — Eğitmen	Celâl Sıtkı Gürler
11 — Kılıbık mı, kazaklık mı?	Avni Candar
12 — Yanlış yol	Halil Gözalan
13 — Fedakârlık	Halit Fahri Ozansoy
14 — Beyaz baykuş	Vedat Örfi Bengü
15 — Baba ve çocukları	Şevket Bilgisel
16 — Alev	Ali Süha Delibâşı
17 — Evlilik şurubu	Nebahat H. Uybadın
18 — Karagöz stepte	E. Lav
19 — Akıl idarehanesi	Cemil Miroğlu

ZÜĞÜRTLER

Bir Perdelik Piyes

YAZAN :
ALİ ZÜHTÜ ALTAYLI

ULUSAL MATBAA
ANKARA—1942

ŞAHİSLAR

Kenan — Sami — Recep — Sefer — Raif —
Ahmet — Garson — Kâşif.

Sahne 1

Kenan - Sami

KENAN — Anasızlık, babasızlık ile, ille parasızlık.

SAMI — Şimdiye kadar iş iyi gidiyordu. Gidiyor-
du ama, iste bazan böyle sapitiverir. Ah 'su paşa yok
mu? Bütün işimizi alt üst etti.

KENAN — Amma da ümitlenmişsin ha...

SAMI — Ne zannettin ya... İki bin lira bu... Hiç
yoktan elimize geçecekti.

KENAN — Geçecekti. Geçecekti ama geçmedi iş-
te, ne yapalım?..

SAMI — Hâlâ dünya umurunda değil yahu...
Mahvoluyoruz. Eğer bu iki yüz lirayı vaktinde ödeye-
mezsek iflâs ettigimiz resmidir.

KENAN — Hem sade iflâs etsek iyi, vallah to-
parlayıp kodese tikarlar.

SAMI — Suna bak. Ben seni korkutayım diye söy-
lerken sen benim ödümü patlatacaksın. Öyle kodes lâ-
kirdisini pek söyleme.. Vakti zamanı gelir de, gitmiye-
ceğiniz varken kendimizi içerde buluruz.

KENAN — Olacağma bak. Ben zaten her şeyi gö-
züme aldum...

SAMI — Allah aşkına yapma. Şunu halledelim.

KENAN — Halledelim, ama, nasıl?

SAMI — Meselâ bildiklerin birinden borç olarak para istesek.

KENAN — Ben senin tanındıklarından sana borç verecek kimseyi bulamıyorum.

SAMI — Bulamıyor musun? Keşki paraları bende borç olarak kalsa. Tam vaktinde hepsini ödeyeceğim ya...

KENAN — Haydi bakalım... İki yüz lirayı nerden bulacaksın? Eğer tam vaktinde bulamazsak...

SAMI — Anladım anladım yine uğursuz bir şey yumurthiyacsın, biliyorsun ki böyle şeylerde fazla sınırlıyım. Sen de benim gibi korkmalısın.

KENAN — Ay korktum ne olacak?

SAMI — Ayağını öpeym alayı bırak. Şuna bir çare bulalim.

KENAN — Bulalım kardeşim, bulalım. Ne gibi bir çare olsun? Meselâ şöyle Avrupaya bir seyahat nasıl olur acaba?..

SAMI — Borcumuzu ödeyelim diye imanımız gevriyor. Sen halâ seyahatten bahsediyorsun.

KENAN — O halde... O halde... Bana bak. Şu senin Himmet zadelelerden istesek?...

SAMI — Sakın ha... Geçen gün sokakta gördüm. Bizi, her zamanki gibi para istiyerek zannetti, selâminaleyküm demeden allahâismarladığı çekti, gitti...

KENAN — Yahu o adam para mı koklatır? Bir gün istiyerek oldum, bin bir dereden su getirdi. Malûm ya ay sonundayız, dedi. Halbuki ayın daha ikisi...

SAMI — Hani şu iş için cesaretim olsa her şeyi gözüme alacağım. Vallahi hırsız demeseler gidip birisinin parasını çalmak işten bile değil...

KENAN — O bu değil ama... Söyle tanındıklardan dolandırılacak kimse yok mu?... Şu iş oluncaya kadar bir şeybecersen...

SAMI — Tam buldun kolayını... Buna yağmurdan kaçarken doluya tutulmak derler... Sanki birini dolandırmak borcunu vermemekten daha mubahmış...

KENAN — Sen de uzun ediyorsun ha... İki usul buldum, kabul etmiyorsun..

SAMI — Kabul etsem ne olacaktı ki... Bunlar mümkün olmayan şeyler...

KENAN — Ne yapalım ya...

SAMI — Ne yapalım demekle olmaz ki... İnsan biraz düşünür...

KENAN — Sahi iyi ki aklıma getirdin.. Haydi düşünelim... Ha ben buldum... Kurtulduk...

SAMI — Ben de buldum...

KENAN — Söyle bakalım?...

SAMI — İlk önce sen söyle...

KENAN — Benimkisi pek ümitsiz bir şey... Olmak ihtimali var...

SAMI — Benimki de öyle.. Vaz geç... Vaz geç...

KENAN — (Masanın üzerindeki telgraftı, görür, okuyarak) Tüccardan Recep ve Sefer efendilere: Memurlarından Cemal efendiyi gönderiyorum... Kendisini size tanıtacak... Beş bin lirayı teslim edersiniz... İmza: Kâşif....

SAMI — Kime bu?

KENAN — Bu apartmanda iki tüccar vardır... Recep ve Sefer efendiler... İşte onlara...

SAMI — İnsanda cesaret olmalı ki şunlara bir oyun oynamalı...

KENAN — Hani benim de aklımdan geçmedi değil...

SAMI — Yok canım, ben şaka söyledim... Onlara oyun oynayacak yürek var mı?.. Bilirsin ki ben korkarım...

KENAN — Bunda korkacak bir şey yok... Gayet basit...

SAMI — Nasıl basit?..

KENAN — Hiç... İkimizden birimiz sanki parayı alacak adam imiş gibi gider, paraları alırız...

SAMI — Gayet basit... İstersen adam da öldürüm... O da gayet basit...

KENAN — Canın isterse... Zor bir şey olsa neyse... Paraları alındı mı yallah kurtulduk demektir... Bu fena bir şey değil ki.. Sen gider, ben Bursadan geliyorum, Cemal efendiyim... Kâşif efendinin gönderdiği adamım dersin... Olur biter...

SAMI — Ben bunu yapamam, sen yap...

KENAN — Ben yaparsam olmaz... Herifler beni tanıyorlar... Sonra sen paraları alırken Cemal Efendi gelirse, onu kim idare edecek?...

SAMI — Ne idaresi?..

KENAN — Ona kendimi, o iki tüccardan biri diye tanıtmış... Sen paraları alıncaya kadar oyalarım...

SAMI — Ya çakılırsa?..

KENAN — Kabul edeceksem... İşte bak düşün... Hem senin için iyi hem benim için iyi... Bize bu para ne zaman olsa lazımlı canım...

SAMI — Hani az para da değil... Bir cesaret geldi ama, yine de korkuyorum...

KENAN — Korkma... Bir cesaret geldi değil mi? Arkasından ikinci bir cesaret geleceğine şüphe etme... O cesaret de geldi mi... Artık cesaretin arkası kesilmmez.. Bir cesaret gelir, gider. Kendini Cemal efendi diye tanıtırımsın, bir cesaret daha paraları istersin, arkadan bir cesaret daha, yallah... Beş bin lira elde demektir...

SAMI — Vallahi Kenan... Kendimi yokladım... Ben bu işi yapamayacağım... Ayagımı öpeyim başka çare bulalıım...

KENAN — Sen bilirsin... Vallahi umurumda bile değil... Ölüyorum desen bile bir bardak su vermem.. Bundan iyisi can sağlığı...

SAMI — Doğru söylüyorsun ama insan tabansız olunca ne halt etsin.. Haydi iş çakıldı, ne olacak?.. Buyurun cenaze namazına...

KENAN — Bunda çakılacak bir şey yok. Herif

gelir diye hiç korkma... Gelse bile ben onu oyalarım...

SAMI — Haydi sen adamı oyaladin... Ya ben işi çaktırırsam..

KENAN — Aptal sen de... İki kelime söyleyeceksin, olacak bitecek...

SAMI — İşte bütün iş, o iki kelimeyi bir araya getirip söylemeyecekti ya...

KENAN — Ben sana öğretirim...

SAMI — Haydi bakalım başla...

KENAN — Adamı görür görmez şöyle bir vaziyet alırsın. Ben Bursa'dan geliyorum. Kâşif efendinin gönderdiği adamım. İsmim Cemaldır dersin. Bundan sonra adamın vereceği cevaba göre hareket edersin...

SAMI — Dur bakalım, nasıl... Vaziyetim nasıl?..

KENAN — Çok iyi...

SAMI — Dikkat et, lâkırdı söyleyeceğim... Ben Bursa'dan geliyorum...

KENAN — Çok güzel, haydi gidelim... Seni burada görmesinler...

SAMI — Dur, dur... Ben Bursa'dan geliyorum. İyi oldu. Haydi gidelim. (Ortadan çıkarlar)

Sahne 2

Recep - Sefer

RECEP — (Ortadan girerler) Ben sana söylememiş miydim, bu yakınlarda parasız kalacağım diye...

Eğer stokları elden çıkarsa idik şimdi her halde elimizde dokuz bin lira kadar bir para olacaktı...

SEFER — Ben defteri yokladım... Sonumuz felâket...

RECEP — Elâlem bir de bizi tüccarını muteberandan Recep ve Sefer efendi diye tanışın... Gerçi Recep ve Safer efendi yalan değil ama itibarımıza inanmalarına şaşıyorum...

SEFER — Vakti gelmiş borçlar var... Onları ne yapacağız?..

RECEP — Borcu bırak... Tüccar paramız olmadığını duysa bizim için bütün kredi kapıları kapanır. Artık kendini kaldır, Saray burnundan denize at...

SEFER — Bak bize bir telgraf var.. (Okuyarak) Tüttardan Recep ve Sefer efendilere: Memurlarından Cemal efendiyi gönderiyorum. Kendisini size tanıtabak, beş bin lirayı verirsiniz... İmza: Kâşif...

RECEP — Eyvah işte gördün mü kör seytanı.. Şimdi ne yapacağız?.. Bir kaç güne kadar gelmezse iyi.. Elbet bir çaresini buluruz.. Fakat adam bugün veya yarın gelirse ne yaparız?..

SEFER — Birkaç gün alıkoymayız...

RECEP — Hani adamın parasını vaktinde ödeyemezsek...

SEFER — Vay halimize...

RECEP — Telgraf ne zaman verilmiş?..

SEFER — Dün sabah...

RECEP — Eh tamam... Adam bugün muhakkak gelir...

SEFER — Çaresi?...

RECEP — Çaresi yok... Haydi borç al... Kimden alırsan...

SEFER — Orası öyle...

RECEP — Hah, buldum haydi sen koş... Pertevbeye: Recep efendi ucuz bir mal bulmuş, satışında fazla kâr var diyor. Fakat malı almak için beş bin lira istiyor dersin...

SEFER — Olur... Olur...

RECEP — Ben de yukarıdayım.. Otaya gel..
(Ortadan çıkarlar)

Sahne 3

Raif - Ahmet - Garson

(Ortadan girerler)

RAİF — Tüccardan Recep ve Safer efendiler bu apartimanda değil mi?

GARSON — Evet efendim, gidip çağırayım...
Siz biraz istirahat edin... (Çıkar)

RAİF — Ha... Bak bu işte kazanırsak beş bin pa-
pel eldedir.. Yine şöyle böyle harçık çıktı demektir..

AHMET — Beş bin lira acaba kaç kuruş eder?..

RAİF — Aptal sen de.. Zaten bu işte bana senin gibi bir aptal lâzım.

AHMET — Aptal mı lâzım?.. O halde gidip bu-
layım...

RAİF — Ne bulacağım be sen varsın ya... Bana bak şimdî şakayı bırak, bu işte yapacağın iş çok mü-
him...

AHMET — Ne işi?.. Ne rolü?..

RAİF — Dinle... Bizim Adili tanır misin?..

AHMET — Nasıl tanımadam; yaman çapkındır ves-
selâm...

RAİF — Kendisi posta müvezziî değil mi?.. Sa-
bahleyin buraya bir telgraf getirmiş... Bu apartimanda
iki tüccar varmış...

AHMET — Eeee...

RAİF — Telgrafta beş bin lira isteniliyor...

AHMET — Beş bin lira acaba kaç kuruş eder?..

RAİF — Bursadan Cema lefendi isminde birisi
gönderilip alınacakmış... Şimdî ben Bursadan gelen Ce-
mal efendiyim...

AHMET — Vay canına.. Sen Cemal efendi ha..
Senin ismin Raif be.. Nasıl olur da Cemal olursun?..

RAİF — Bırak onu... Ben bu işi görene kadar asıl
Cemal efendi gelirse onu otelden savmanın yoluna ba-
karsın. Beş bin lirayı aldık mı, elbet senin de yüzün
biraz güler...

AHMET — Oh yaşadık. Beş bin lira acaba kaç
kuruş eder?..

RAİF — Sen şimdi rolü iyi oyna...

AHMET — Sen merak etme... Beş bin lira acaba kaç kuruş eder?...

RAİF — Haydi bakalım salona git... Şüphe ettiğin adamın ismini sorarsın. Nereden geldiğini anılar, dalgaya düşürüsün...

AHMET — Eyvah... (Çıkar)

Sahne 4

Recep - Raif

RECEP — (Çıktığı yerden girer) Garsonun söylediği bey siz misiniz efendim?.. Bursa'dan geliyorsunuz değil mi?... Çok güzel...

RAİF — Efendim kendilerinin çok selâmları var, kusura bakimansız için rica ettiler...

RECEP — Estağfurullah efendim. Ne olacak canım. Beş bin liranın lâkurdusu mı olur? Siz bize haber verin bakalım, Kâşif efendi ne âlemde?...

RAİF — Ne olacak efendim... Küçükleri büyütmekle meşgul...

RECEP — Ne küçükleri?..

RAİF — Çocukları...

RECEP — Ay Kâşif Efendi evlendi mi?

RAİF — Evlendi boşandı... Demek ki evlenmemiş olacak...

RECEP — Ya çocukları kaç yaşında?..

RAİF — Biri altı, diğeri dört..

RECEP — Aaaa... Nasıl olur?.. Kâşif efendi buradan gideli üç sene oldu...

RAİF — (Apar) Çam deviriyoruz galiba... Buları evlâtlık diye aldı... Daha iki sene oluyor...

RECEP — Öyle mi?... Eh burada bir iki gün kahrsınız değil mi?..

RAİF — Beyefendi, sabah postasıyle geldim, akşam postasıyle gideceğim...

RECEP — Yooo.... Yooo... Bu kadar yoldan gelдинiz... Yol yorgunluğu filân var... Mümkün değil sizi bırakmam...

RAİF — Orası öyle efendim... Fakat para çok lâzım... Kâşif efendi çok pârasız kaldı... Tam zamanında yetişirmek lâzım... Başka zaman rahatsız ederim... Tabii ben de şöyle bir gezmek isterdim ama, olmuyor ki..

RECEP — Ne yapalım madem ki ısrar ediyorsunuz... Öyle olsun, buyurun yukarı çıkalım...

RAİF — Teşekkür ederim efendim... Rıhtımda bavullarım filân var, onları yerleştirmek lâzım... Malûm ya akşam hareket...

RECEP — Siz bilirsiniz... Mamaî çabuk gelseniz de öğle yemeğini beraber yesek...

RAİF — Çabuk gelmeye gayret ederim... Allahâ ismarladık... (Çıkar).

Sahne 5

Recep - Sefer

SEFER — (Sokak tarafından girer) Ha burada misin?... Bana yukarıya çıkıyorum demiştin....

RECEP — Yukarı çıktım ama tekrar inmek icab etti...

SEFER — Neden?...

RECEP — Kaşif efendinin gönderdiği adam geldi...

SEFER — Geldi mi?..

RECEP — Ya... Hem inat etti... Hem de sabaha kadar kalmıyor... Sabah postasıyle geldim, akşam postasıyle gideceğim diyor.. Şimdi kendi bavullarını yerleştirmeye gitti... Akşama kadar parayı nereden bulmamı bilmem ki... .

SEFER — Pertev beye gittim... Senin için söyledim... Kendisi gelirim veririm diyor...

RECEP — Sahi mi?... Nerede şimdi kendisi?...

SEFER — Yazlıhanesinde...

RECEP — Beni burada bekle, çabuk gelirim...
(Çıkar)

Sahne 6

Sami - Sefer

SAMI — (Korka korka) Acaba nerede bu tüccarlar?... Allah vere de çaktırmadan bir nihayetlendirsek... Efendim bu apartimanda Recep ve Sefer efendi isminde iki tüccar varmış...

SEFER — Evet efendim...

SAMI — Siz misiniz?... (Apar) Öyleyse vaziyetimi alayım... Efendimi ben Bursadan getiyorum... (Apar) Öluyor galiba...

SEFER — Evet efendim...

SAMI — Kâşif efendinin gönderdiği adamım... İsmim Cemaldir...

SEFER — Ya buyurunuz... Zaten arkadaşım söylemişti geldığınızı...

SAMI — Kim söylemişti?...

SEFER — Arkadaşım Recep efendi...

SAMI — Benim geldiğimi mi?...

SEFER — Evet...

SAMI — Ne münasebet?..

SEFER — Nasıl ne münasebet?... Siz parayı almak için bugün Bursadan gelmiyor musunuz?

SAMI — (Berbatça) Öyle.. Benim geldiğimi ne reden biliyor?..

SEFER — Rıhtımdaki bavulları yerleştirdiniz mi?..

SAMI — Ne bavulu?..

SEFER — Canım seyahat eşyayı?..

SAMI — Ha ha evet... Yerleştirdim... (Apar)

* Hangi bavul, hangi eşya?..

SEFER — İnsan böyle sabah postasıyle gelip akşam postasıyle gider mi?..

SAMI — Ben mi?.. Nereye?..

SEFER — Bursaya canım... Hemen ne oluyorsunuz?..

SAMI — Ben Bursaya filan gitmiyeceğim...

SEFER — Arkadaşına öyle söylemişsiniz..

SAMI — Ha ha... Evet... Evet gidecektim... Gitmiyeceğim... Fakat şimdî yine gideceğim... (Apar) Bu işte bir şey var... Gidip Kenanı bulayım... Çaktırdım işem... Öyle bir şey yapmadım... Biraz işim var şimdî gelirim...

SEFER — Paranız geldiğiniz zaman hazırda ne kadar zahmetse... Garson ile yukarı haber gönderirsiniz... (Sefer ve Sami çıkar)

Sahne 7

Kenan - Raif

KENAN — (Yandan girer, kendi kendine) Sami ne yaptı acaba?... (Bağırarak) Sami... Sami...

RAİF — (Ortadan girer) Affedersiniz efendim...

KENAN — Bir şey mi istediniz?..

RAİF — Evet, bendeniz Bursadan geliyorum...

KENAN — (Apar) Cemal efendi olacak... Cemal efendi değil mi?...

RAİF — Evet, nereden biliyorsunuz?..

KENAN — Sizi Kâşif efendi gönderdi değil mi?.. Bizden beş bin lira almak için...

RAİF — Galiba Recep efendinin arkadaşı.., Sefer efendi sizsiniz?..

KENAN — Evet...

RAİF — Şimdî paraları hazır bulacaktım...

KENAN — Evet şimdî getiririm... Siz şu odada biraz oturun... (Raif odaya girer.) Samiyi bulmalı... (Ortadan çıkar)

Sahne 8

Ahmet - Garson - Sami

AHMET — Beş bin lira acaba kaç kurus eder?.. Şimdi halde bize iş düşmedi... Düşmedi ama, acaba Raif ne iş yaptı?..

SAMI — (Garsonla girerek) Haydi yukarı çık da Sefer ve Recep efendilere Bursadan gelen Cemal bey sizi bekliyor de...

GARSON — Peki paşam... (Çıkar)

AHMET — Ne? Cemal efendi mi?.. İşte geldi... Bursadan gelen Cemal efendi siz misiniz?...

SAMI — Hesapça öyle... Yahu herkes biliyor be..

AHMET — Beyim sizi şimdi salonda arıyorlar-dı...

SAMI — Ne münasebet?..

AHMET — Vallahi bilmem... Ama galiba bir para meselesi....

SAMI — Ha öyle mi?.. Haber versene?... (Çıkarlar)

Sahne 9

Raif - Kenan - (sonra) Ahmet - Sami

RAİF — Canım sıkıldı, nerede bu adam?..

KENAN — Sami nerede?.. Hay aptal hay... İşı çaktıracak... Ha... Ne... Burada... Çok iyi.... Biraz oturun, bir şey anlatacağım...

RAİF — Ne?..

KENAN — Dinleyin... Paranızı tedarik için uğraşıyordum... Gittim; tam kişenin önündeyim, bir de baktım bir yan kesici... (Sami girer.)

SAMI — Beni ne arayan var ne soran...

AHMET — Hışt.. Hışt yahu...

RAİF — Ne var?...

AHMET — Bursali Cemal efendi geldi...

HEPSİ BİRDEN — Cemal efendi mi?.. (Hepsi aynı aynı yerlerden kaçar)

SAMI — (Tekrar gelerek) İş çakıldı galiba... Oldu olacak, kırıldı nacak... Fakat şu Cemal efendi kim?.. Onu bir görsek... Hoş, biz de Cemal efendiyiz ama... Bir kere alşımız kim, onu öğrensek?..

RAİF — (Gelir) Geldi dediler, acaba kim bu Cemal efendi?..

SAMI — Cemal efendi mi?..

RAİF — Cemal efendi ha?.. (Kaçarlar, tekrar girerler)

SAMI — Cemal efendi mi?..

RAİF — Kime, bâna mı?.. Herif numara yapıyor galiba... (Garson girer)

GARSON — Yukarıdan Bursadan gelen Cemal efendiyi çağrıyorlar.. (Çıkar)

SAMI — Cemal efendi mi?..

RAİF — Beş bin lira meselesi...

SAMI — (Af diler gibi) Cemal efendi...

RAİF — (Af diler gibi) Cemal efendi...

SAMI — Ocağınıza düştüm...

RAİF — Affedersiniz...

SAMI — Siz de affedersiniz...

RAİF — Bende hiç kabahat yok...

SAMI — Bende de...

RAİF — (Yavaşça) Ahmet işi yapamadı, çaktırdı... (Yüksek) Ben ona gösteririm...

SAMI — Kime, bana mı?.. Vallahi bende zerre kadar kabahat yok... Hani sanki... (Korkarak geldiği yerden çıkar)

Sahne 10

Raif - Recep

RECEP — (Girer) Hah, siz burada...

RAİF — Eyvah, hapi yuttuk... Affedersiniz oldu bir şey...

RECEP — Ziyani yok efendim... İşte paranız...

RAİF — Dursun efendim... Dursun...

RECEP — Rica ederim, alay mı ediyorsunuz?..

RAİF — (Apar) Beni cărmü meşhut halinde yakalatacak...

RECEP — Niçin almıyorsunuz?.. Beni bu kadar sıkıntıya soktuktan sonra...

RAİF — Hiç... Hani... Sanki acelesi neydi...

RECEP — Aman efendim rica ederim.. Hiç böyle şey olur mu?... Buyurun... (Parayı verir)

RAİF — Eyvah... Peki ama nasıl olur?..

RECEP — Kâşif efendiye çok selâm söylersiniz.. Bir mektubum var, onu da getireyim... (Çıkar)

RAİF — Eyvah cărum meydanda... Artık hiç çaresi yok... Ne yapsak tuttdramayız... Şaka için yaptın desem bu işin şakası olmaz... Herif bize paraları verdi.. Polis çağırmağa gitti...

Sahne 11

Raif - Sami

SAMI — (Girdiği odadan çıkar) Evet oldu bir kere... Ne yapalım...

RAİF — Buyurun paralarımızı...

SAMI — Paralarımı mı?...

RAİF — Allah aşkına alın.. Ocağınıza düştüm...

SAMI — Aman yarabbi... Fakat nasıl olur?..

RAİF — Evet evet, bildığınız gibi.. (Kaçar)

Sahne 12

Kenan - Sami

KENAN — (Girer) Neredesin?..

SAMI — Sen neredesin? Bütün iş meydana çıktı..

KENAN — Biliyorum...

SAMI — Biliyorsun da niçin haber vermiyorsun?

KENAN — Meydanda yoksun ki?..

SAMI — Nasıl meydanda olurum?.. Cemal efendi geldi dediler, aklım fikrime, fikrim beynime, beynim kendime bir karışmadır başladı.. Bir şeyler oldum... Nihayet şu odaya saklandım. Ama, şeytan başladı dürtmeğe.. Dışarı çıktı.. Buraya geldim, Cemal efendi elime paralar tutuşturdu, gitti polis çağırmağa... Ama herif işi çakar çakmaz öyle bir baktı ki...

KENAN — Sen ne yaptın?..

SAMI — Ben de ona baktım... Bir bakışmadır gitti... Ölüyorum zannettim.

KENAN — Korkaksın...

SAMI — Korkağı morkağı yok... Haydi al bakalım şu paraları...

KENAN — Ne parası?..

SAMI — Söylerim... Bunun içinde tam beş bin lira var... İstediğin hali görürsün...

KENAN — Paraları mı?... Yooo... Bende durmak olmaz... Sende dursun...

SAMI — Bende?... Sakın ha... Sende dursun, beni yakalıယacaklar...

KENAN — Seni yakaladıktan sonra beni bırakılar mı?... Tut şunu...

SAMI — Allah aşkına al... Ellerin tutmuyor..

KENAN — Tutmuyorsa cebine koy...

SAMI — Ayağını öpeyim tut... Şimdi fena olacağım...

KENAN — Yoo... Sende dursa daha iyi olacak... Neden mi dedin?... Dinle: Seni nasıl olsa yakalıယacaklar... Paraları da sende buldular mı artık ötesini kimseye sormazlar... Anlıyor musun?.. Yani işin içine ben girmemiş olurum..

SAMI — Ne ne ne ne?... Vay beym vay... Yap, et, hazırla... Sonra beni yakalasınlar ha?... Al şunu yoksa karışmam sonra...

KENAN — Ne yaparsın?..

SAMI — Hiç bir şey yapamam demedim... Yalnız şunu bil ki... *

KENAN — Ne olacak?..

SAMI — Kenan ocağına düştüm... Bu vaka beni çok üzdü... Al şunu ne olur...

Sahne 13

Kenan - Sami - Ahmet

AHMET — (Girer) Oooo... Cemal efendi...

KENAN ve SAMİ — Cemal efendi mi?..

SAMI — Ne?.. Geldi... Al, al, tut şunu; ben gidiyorum... (Parayı verir)

KENAN — Bana bak... Gel, nereye gidiyorsun?..

SAMI — Bu da söz mü?.. Kaçıyorum yahu...

KENAN — İşi benim başıma sarmağa değil mi?.. Haydi al şunu...

SAMI — İstemem...

KENAN — İstemez misin?.. (Ahmede) Gel buraya...

AHMET — Hi hi hi... Ne var?..

KENAN — Al şunu...

AHMET — Ya... O niye almıyor?..

KENAN — Aptal da ondan... Bunun içinde tamam beş bin lira var...

AHMET — Beş bin lira mı?.. Acaba kaç kuruş?.. Şimdi bu benim mi?..

KENAN — Senin olsun senin...

Sahne 14

Evvelkiler - Kâşif

KÂŞİF — (Girer) Affedersiniz bu otelde Recep ve Sefer isminde iki tüccar varmış... Neredeler?..

KENAN — Burada idiler...

SAMI — Bir para meselesi ile meşguller...

KÂŞİF — Ya öyle mi?.. Muhakkak bize hazırlık..

KENAN — Bursadan Kâşif efendi Cemal efendi isminde birini göndermiş... Burada matlup olan beş bin lirayı almak için...

KÂŞİF — Cemal efendi gelmiş mi?..

SAMI — Galiba...

KÂŞİF — Yalan vallahi yalan... Kâşif efendi benim... Cemal efendiyi göndermedim.. Kendim geldim..

SAMI — Ya gelen kimdi?..

KÂŞİF — Ben ne bileyim?..

AHMET — Yu... Yu... Yu... Gönderdiği adamı tanımıyor... Cemal efendi işte bu be...

SAMI — Sen karışma.. Bu Cemal başka Cemal..

Sahne 15

Evvelkiler - Recep

RECEP — (Girer) Vay Kâşif efendi vay... Nereden çıktınız?.. Yahu Cemal efendi şimdi burada idi...

AHMET — Yine de burada...

KÂŞIF — Yalan azizim yalan.. Ben Cemal Efendi'yi göndermedim.. Kendim geldim...

RECEP — Ya paranızı alan kimdi?..

AHMET — Zügürdün biri...

KÂŞIF — Demek şimdi beş bin lira...

AHMET — Acaba kaç kuruş eder?..

KÂŞIF — Mahvolduk...

SAMI — Beyefendi, görüyorum ki bu işin içinde bir şey var... Hakikaten Cemal efendi isminde biri sizin paranızı almış.. Kenanla beraber gördük... Öyle değil mi Kenan?...

KENAN — Evet evet...

SAMI — Buna benzer bir vaka da bizim başımıza geldi... Bilirim insan çok fena bir mevkide kalır... Hani şu sahte Cemali bir bulsak.. Ben bilirim yapacağımı... Eşek herif.. Kendini Cemal efendi diye tanıt.. Elâle.. Dün dolandır ha... Vay kepaze vay.. (Sefer girer). Dün yada bu kadar....

Sahne 16

Evvelkiler - Sefer

SEFER — Vay Kâşif bu ne tesadüf... Mademki gelecektiniz Cemal efendiyi niye gönderdiniz?..

SAMI — (Apar) Eyvah... Beyefendi bir haldir olmuş... Şimdi paralarınız için hiç telâş edecek bir şey yok... O çok emniyetli bir yerdedir...

KÂŞIF — Hani nerede?...

SAMI — İşte bunda... (Ahmedi gösterir). Haydi ver paraları...

AHMET — Ne?.. Paraları elimden alacak misiniz?.. Vallahi de vermem, billâhi de vermem...

HEPSİ BİRDEN — Vermez misin?

AHMET — Vermem ya... Siz benden beş bin lireyi alacak kadar zügürt müsünüz?.. Ne olur bende kalsın?..

RECEP — Çok söyleme, ver şunu...

AHMET — Ben onun daha kaç kuruş ettiğini bili hesaplamadım.. Vermem...

HEPSİ BİRDEN — Vermez misin?..

AHMET — Vermem ya... Öyle üzerine yüreymeyin.. Atarım şimdi kendimi aşağıya...

SAMI — Atar misin?.. Tutun şu keratayı...

AHMET — Tutun pabuçlarımı?... Yallah, beş
bin lira kaç kuruş eder?.. (Sahneden aşağıya atlar,
sarken perde iner)

P E R D E

TDV İslam Araştırmaları
Merkezi kütüphanesi'ne
Orhan Şaik GÖKYAY'ın
VAKFIDIR.